

Sygn. akt VIII Gz 206/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **w B.**

przeciwko **K. C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 lipca 2017 r., sygn. akt. VIII GC 1183/17 upr

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie, po tym jak stwierdził, że powód, wezwany do usunięcia braków pozwu przez przedłożenie pełnomocnictwa procesowego dla radcy prawnego, nadesłał pełnomocnictwo udzielone pełnomocnikowi w dniu 9 maja 2017 r. Tymczasem pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 1 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy uznał na tej podstawie, iż powód nie przedłożył pełnomocnictwa uprawniającego do wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, który zaskarżył rozstrzygnięcie w całości i wniósł o jego uchylenie. Ponadto skarżący przedstawił dowód w postaci pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu w dniu 7 stycznia 2016 r., a także wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że braki formalne pozwu nie zostały prawidłowo uzupełnione oraz art. 130 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 89 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i uznanie, że pełnomocnik nie wykazał umocowania do działania w imieniu powoda, co doprowadziło do mylnego uznania, że braki formalne pozwu nie zostały prawidłowo uzupełnione i poskutkowało umorzeniem postępowania.

Ponadto powód podniósł, iż Sąd popełnił błąd w ustaleniach faktycznych przez uznanie, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu w terminie 14 dniowym od dnia wezwania sądu do dokonania tej czynności, podczas gdy wszystkie braki formalne zostały uzupełnione przez nadanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego do Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Problematyka daty wskazanej w dokumencie pełnomocnictwa procesowego, w szczególności w odniesieniu do czynności procesowych podejmowanych przez pełnomocnika przed tą datą, zarówno w orzecznictwie sądowym, jak i w doktrynie nie nastrocza wątpliwości interpretacyjnych. Brak daty, czy też jej ewentualne wadliwe oznaczenie na dokumencie pełnomocnictwa w spójny sposób przedstawiane jest jako nieistotne dla oceny umocowania pełnomocnika do złożenia danego środka.

Dokument pełnomocnictwa służący jego wykazaniu nie ma znaczenia konstytutywnego, znaczenie takie ma natomiast samo udzielenie pełnomocnictwa. Udokumentowane w formie pisemnej pełnomocnictwo, które nie jest pismem procesowym, nie musi zawierać daty jego sporządzenia, a co za tym idzie brak daty na pełnomocnictwie nie stanowi braku formalnego w rozumieniu art. 130 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2003 r., sygn. akt III CZP 54/03, jak również z dnia 16 marca 2006 r., sygn. akt III SZ 1/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 148, z dnia 7 listopada 2016 r., sygn. akt I CZ 74/06, z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt II CZ 110/14).

Jednolicie przyjmuje się w powołanych orzeczeniach Sadu Najwyższego, iż jeżeli usunięcie braku formalnego pisma procesowego w postaci braku pełnomocnictwa dla osoby to pismo wnoszącej nastąpi w przewidzianym ustawowym terminie, to bez znaczenia jest data, jaką pełnomocnictwo zostało opatrzone. Pismo uzupełnione lub poprawione (przez dołączenie pełnomocnictwa) wywołuje skutek od chwili jego wniesienia, zatem data na pełnomocnictwie lub jej brak nie ma dla bytu i skuteczności umocowania jakiegokolwiek znaczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt II PZ 28/15)

W konsekwencji opatrzenie dokumentu pełnomocnictwa datą późniejszą niż data wniesienia przez tego pełnomocnika danego pisma procesowego do sądu, nie uzasadnia jego zwrotu, odrzucenia środka zaskarżenia, czy umorzenia postępowania z powodu braku wykazania umocowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym w oparciu o przepis art. 505³⁷ § 1 k.p.c., jak w niniejszej sprawie.

W literaturze przyjmuje się, iż wobec powołanych ugruntowanych poglądów orzecznictwa, w przypadku nie dających się usunąć wątpliwości co do tego, czy pełnomocnik ustanowiony do reprezentacji strony w danej sprawie był w określonej dacie uprawniony do działania w jej imieniu, rozstrzygać należy zgodnie ze swoistym domniemaniem istnienia umocowania (por. T. Patryk, Wpływ daty pełnomocnictwa procesowego na skuteczność umocowania pełnomocnika, Lex 231252).

W rozpoznawanej sprawie pełnomocnik wnosząc pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie musiał przedstawiać sądowi pełnomocnictwa, jednak zgodnie z brzmieniem art. 89 § 1¹ k.p.c. powołał się na nie wskazując zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87 k.p.c. (k. 3 akt). Po przejściu postępowania w kolejne stadium i wezwaniu do przedłożenia pełnomocnictwa na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c., pełnomocnik miał jedynie obowiązek złożenia stosownego dokumentu pełnomocnictwa, co też uczynił w określonym dwutygodniowym terminie. Należy też zwrócić uwagę, iż ewentualna nieścisłość, co do daty sporządzenia dokumentu została wyjaśniona w zażaleniu przez wskazanie, iż pełnomocnictwo zostało udzielone w styczniu 2016 r., a drugi dokument pełnomocnictwa pełnomocnik uzyskał w dniu 9 maja 2017 r. w związku ze zmianą nazwiska z powodu zawarcia związku małżeńskiego.

Mając powyższe na uwadze zaskarżone postanowienie należało zmienić przez uchylenie w oparciu o przepis art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.